

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΩΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Φ.Ρ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

•Ο Γεάννης και ο Μαρής
μελούνε και απορεύεται.

Μ.— Ποῦνται λοιπὸν ἡ ἀποχὴ ποῦ μοῦπες πῶς θὰ γίνῃ ;
Μωρός ὁ δωμῆδος ἀψήφηγη τὴν κάλπη δὲν ἀφίνει.
"Οταν στηθῇ δὲ τενερές, μαγνήτη λέσ πῶς ἔχει
κι' ἀπάνου του ἀκράτητος δὲ νέος κόσμος τρέχει.
"Αλαλοι λέσ πῶς ἥτανε διούναρης κι' δὲ Ράλλης
ποῦ σούπανε στὸν τενεκὲ τὸ χέρι σου νὰ βάλλῃς
γιὰ ν' ἀποδεῖξῃς δι' αὐτοῦ τὶ μέρος λόγου εἶσαι ;
Παρ' τὰ βρευμένα σου λοιπὸν καὶ μὴ διανοεῖσαι
νὰ πῆς πῶς εἶν' ἡ ἐκλογὴ παράνομη, χαμάλη,
γιατ' εἶδες πώψηφίσανε διπλοὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

•Αν συνιστοῦσες ἀποχὴ¹
καὶ σὺ μωρὲ κούθωνι,
οἱ ψῆφοι ἔπεσαν βροχὴ
στὰς κάλπας τοῦ Βοιώνη
κι' ἀν ἔτερεχες μὲ τὸν Κουτσό καλάστρος νὰ μᾶς κάνῃς,
ἐνδόξως ἀναστήτηκε κι' αὐτὸς δὲ Ιωάννης,
κι' ἀν σ' ἀπειλοῦν ἐκείθενε Βουλγάροι καὶ Οὐλάνοι,
θὰ σ' ἀπειλοῦν κι' ἐδώμενε Ασιτάτες καὶ Ρισιάνοι
κι' ἐλπίδα κακομοίρη μου, δὲν ἔχεις πιὰ καμμία
νὰ πλησιάσῃς γιὰ μισθὸν στὴν πόρτα τοῦ Ταμία.

•Ἐν Βενιζέλου διδαχῇ
ἐσυνιστοῦσες ἀποχὴ²
στὰ πέρατα τῆς νήσου,
καὶ τὸ Ληξοῦρι, βρὲ κουτέ, ἔγέλας μαζύ σου.
Θαυμάζω πῶς ἐπίστεψες στὰ σοβαρὰ, βρὲ Γιάννη,
καὶ πῶς σωπέρασε στὸ νοῦ πῶς οἱ Παληκισάνοι
τοῦ Πιέρου θ' ἀντικρύζουνε
τὴν κάλπη ἐκθεμένη
καὶ δὲν θὰ τὴν ψηφίζουνε
ζῶντες καὶ πεναμένοι !

Θαυμάζω πῶς ἐπίστεψες στὰ σοβαρὰ, κουτάβι,
πῶς ὁ μεγάλυμος λαδὸς ὑπὸ δψιν του θὰ λάβῃ
τῆς διδαχάς σου τὰς σαχλὰς καὶ δὲν θὰ προτιμήσῃ
νὰ στείλῃ τὸ Ραυτόπουλο στὸ βῆμα νὰ μιλήσῃ
περὶ οὐδετερότητος καὶ περὶ ἀδρανείας
τοῦ πρωταρχίας τοῦ Κεφαλληνίας.

Τέτοια βλακεταὶ σὸν αὐτὴ δὲν ήλπιζα νὰ καμψεῖ.
Στ' ἄκερα ψύλλους νὰ ξητάσ
καὶ ἀποχὴν νὰ σύνιστας

στὴν ἐπαρχία Σάμης,
π' ἀφ' τοῦ Θεοῦ τὸ χάραμα ως ποῦ νάρθη τὸ βράδυ
ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς
ἀπὸ τοὺς δούλους Σαμικούς
παρὰ γιὰ τὸν ἀφέντη τους τὸ μαστρο—Μιλτιάδη.

Τὶ ἀποχὴ, ἀνόητε, ἐπῆρες νὰ συστήσῃς,
καὶ πούσους μὲ τὰ λόγια σου ἔξητεις νὰ φωτίσῃς ;
Νομίζεις πῶς τὸ ἔνδοξον τῆς Νήσου ταύτης χῶμα
τοὺς χαρακτῆρες πούξερες δημιουργεῖ ἀκόμα ;
Χαμένος εἰν' δὲ κόπος σου.
Ἐστείρεψε δὲ τόπος σου
ἀπὸ τοὺς ἀθανάτους
καὶ τώρα διασκέδαζε μὲ Πιέρους καὶ Λαμπάτους.

•Ἐπῆλθεν ἡδη διζικὴ
μεταβολὴ στὸ κλῖμα.
Ραυτόπουλος διεκδικεῖ
Ιακωβάτων βῆμα.
Ο χόνος τὸ μετέβαλε πολὺ κι' αὐτὸ τὸ μέρος.
Στὴν σύγχρονον πολιτικὴν,
τὴν Πάλην τὴν ιστορικὴν
ἐκπροσωπεῖ δὲ Πέρος
καὶ χάνε σὺ τὰ λόγια σου προβάλων στοὺς Παλίους,
περὶ ἐκλεκτικότητος ισχυρισμούς γελοίους.

Σοῦ τὸ ἀπέδειξα λοιπὸν
διὰ τοῦ μέσου τῶν καλπῶν
σαφῶς καὶ ἀριδήλως,
πῶς τῆς οὐδετερότητος δὲ κόσμος εἶναι φίλος.
Ραυτόπουλους, Βοιώνηδες ψηφᾶ δὲ κόσμος πάλι
μ' ἐπίδια ἐνθαρρυντικὴ
πῶς θὰ πετάξῃ τὸ χακὶ³
νὰ μὴν τὸ ξαναβάλῃ.

Σοῦ τὸ ἀπέδειξα λοιπὸν διὰ τῶν σφαιριδίων
πῶς νίκας πὰ δὲν θέλωμεν κατὰ τῶν ἐναντίων.
Αρκοῦν αὐτὲς πώκαμαε. Δὲν θέλονυ⁴ δὲ τόποι
Καὶ ως ἐκήρυξε δὲ Χριστός
γύρωνα στὸ πρώην καθεστὼς
καὶ τοὺς ἐχθρούς συχώρα !

Σοῦ τὸ ὀπέδειξα λοιπὸν διὰ τῆς ἐκλογῆς μου,
πῶς θέλω νᾶμαι σπῆτι μου κοντὰ μὲ τοὺς γονεῖς μου,
κοντὰ μὲ τοὺς γειτόνους μου καὶ τοὺς καλοὺς κουμπάρους
κι' ὅχι στὴ Μπάλτσα ἐφεδρος κοντὰ μὲ τοὺς Βουλγάρους.
Ἐγὼ, βρὲ Γιάννη, συμφωνῶ μὲ Γούναρη καὶ Ράλλη
κι' ἀν εἶσαι φιλοπόλεμος ἐσὺ καὶ κάπγοι ἄλλοι,
σαφῶς σᾶς τὸ ἀπέδειξα ψηφίσας καὶ τοὺς ἔξη
πῶς η Ἀντάντ σὲ πόλεμο δὲν θέλω νὰ μετλέξῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

•Ἐγὼ ἔνταξις τοῦ λαχῶν ἀπὸ τὴν ἐρεδούς
γι' αὐτὸ καὶ τοὺς εφητριῶν τοὺς εἴη μιαταστὰ
βέβαιαν τοῦ διδύμου δὲ διάσημον θέρετρον
στὰ σήμη τὰ οὐδετερά φωτιὰ νὰ ξαναβάλῃ
γιὰ νάζουμ⁵ ἄλλα ντράβαλα μὲ τοὺς Βουλγάρους πάλι.

Ο κόσμος ἐβαρέθηκε νὰ δρᾶ μὲ τὰ κανόνια
κι' ἐδίψασε τὰ παλαιὰ τῆς ἡσυχίας χρόνια
πῶπολεμούσαν μοναχὰ ἔνα μὲ τ' ἄλλο κόμμα
κι' ἐμεῖς ἐξούσιαν εὐτυχεῖς μέσ' τὴ γλυκεῖά τους βρῶμα,
Τόρα στὴν ἐπαρχία του
νᾶχη τὴν ἡσυχία του
κάθε πολίτης ὑέλει
καὶ ποῦ θὰ πᾶν' οἱ Βούλγαροι δλίγον τόνε μέλει.

Τοῦ Γίγαντος τὰ σχέδια τὰ προμελετημένα.
ὅς μείνονταν ἀνεφάρωμοστα καὶ στὸ χαρτὶ γραμμένα.
Γί' αὐτὸ κι' ἀφ' τὸ κεφάλι μας ἐγκαίρως τὸν ἐβγάλαμε
καὶ γέροντες ἐβάλαμε
ποῦ δὲν νοχλᾶνε μυῆγα,
νὰ ξήσουμε εἰρηνικά, ἀρκούμενοι στὰ λίγα,
μὲ δίχως νὰ γυρεύουμε Θράκες καὶ Μικρασίες
καὶ μὲ χακὶ καὶ οκαλονὸ
νὰ ξενυχτᾶμε στὸ βουνὸ
μὲ τέτοιες ὑγρασίες.

Η πλάσις ἡ Ἑλληνικὴ ἐκφυλισθεῖσα ἥδη
γιὰ ἐθνικὰ ὀνείρατα δὲν κάνει πιὰ ταξεῖδι.
Η πλάσις ἡ Ἑλληνικὴ
φρονίμεψε, ζευξέη.
Ανατριχιάζει τὸ χακὶ¹
καὶ τρέμει τὸ τουφέκι
καὶ γιὰ νὰ μὴ πεζοποεῖ, στὸ κρύο νὰ ψοφάῃ.
Βριάνηδες ψηφάει.

Η δρᾶσις τὸν καθένανε στὰ νεῦρα τὸν πειράζει.
Τὸ Ἐθνος μὲ τοὺς γέροντας τώρα κι' αὐτὸ γηράζει
καὶ στὰ παληά του ἔρχεται τὰ περασμένα χρόνια.
Μὲ τοὺς γερόντους του μαζὲν
ξαναπιθύμησε νὰ ζῆ
μέσα στὴν καταφόνια,
κι' οὐδέτερο νὰ κάθεται ὅπως καὶ πρῶτα πάλι,
νὰ βλέπῃ μέσ' τὴν πόρτα του νὰ μεγαλώνουν ἄλλοι.

Τέλος πάντων, μωρὲ Γιάννη,
γιὰ νὰ μήν πολυλογῶ,
δὲν μοῦ καὶ Σοφιᾶ
νὰν τὸν ἔχω ἀρχηγὸ.
Θέλω κείνους ποῖχα πρῶτα.
Τοὺς παληοὺς ἐπιθυμῶ,
νὰ περνῶ ζωὴ καὶ κόττα
μὲ τὸ φαυλοκρατισμὸ.

Δὲν μ' ἀρέσουν ἀνορθώσεις καὶ συχνοὶ πυκνοὶ καυγάδες.
Τοὺς παληούς μου βουλευτάδες
ἀρχισα ν' ἀποξητῶ.
Θέλω πάλι σὰν καὶ πρῶτα τὸ Νομάρχη, τὸν Τελώνη,
δόποτα μοῦ τὰ φουσκώνει
ἀφ' τ' αὐτὸ νὰν τὸν πετῶ.
Εἰς τὸ πρῶτο μου σημεῖο
νάρτω πάλι προσδοκῶ.
καὶ προπάντων στὸ Ταμεῖο
θέλω νᾶχω μερτικὸ.

Θέλω Γούναρη καὶ Ρόλλη,
θέλω Θεοτόκη πάλι
κι' δὲ Λευτέρης ἀς μ' ἀφήσῃ
πούρτε νὰ μοῦ μεταβάλῃ
τὴ δωμέεκή μου φύσι.
Αρκαστικῶς, βρὲ Γιάννη, ἡκολούθησα κι' αὐτὸν
κι' ἐπροσπάθησα ν' ὀλλάξω μὰ δὲν εἶναι δυνατὸν !

Δὲν μ' ἀρέσει τὸ κανόνι
καὶ καργάρω διασκῶς
καὶ ξεθάφτω τὸ Βούνων
ποῦναι γέρων λογικὸς
καὶ ποτὲ δὲν ςα ζητήσῃ ἰδεώδη ἐθνικὰ
παρὰ μόνον γιὰ τὴν Ἀσσο δουσφετάκια μερικὰ.

Ἐβαρέθηκα ν' ἀκούω νὰ μοῦ λέσ γιὰ ιδεώδη·
προτιμῶ στὸ καφενεῖο νὰ καθοῦμαι σταυροπόδι
μὲ κανένα βουλευτὴ
νὰ μοῦ λέῃ πῶς τοῦ Κράτους ἡ κατάστασις αὐτὴ
ἐπροηλθεν ἀπὸ πλάνη κι' ἀπὸ λάθη σοβαρὰ,
έκεινοῦ τοῦ μασκαρᾶ
ποῦ μᾶς ἱροῦ ἀπὸ τὴν Κρήτη τάχατες γι' ἀνορθωτῆς
κι' ἐβγαλε τὸ κάθε κόμμα ἀφ' τὸ δρόμο τοῦ ἀρετῆς!

Ἐβαρέθηκα ν' ἀκούω νὰ μοῦ λέσ γιὰ ἐθνισμὸ·
καὶ σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις,
προκεμένου νᾶχω δράσεις,
τὸ Ραυτόπουλο βεβαίως μυριάκις προτιμῶ
καὶ τὸν θέλω βουλευτὴ μου
μὲ τὸν Πιέρο συντροφιὰ
γιὰ νὰ μὴ γρικᾶ τ' αὐτὶ μου
μπαγιονέτες καὶ σπαθιὰ.

Τοὺς ἐφέδρους δὲν συμφέρει
νᾶν τὸ κόμμα τοῦ Λευτέρη
γιὰ πολέμους νὰ μιλῇ,
κι' ἑκατὸ φορές δὲ Πέρσος εἰν' καλλίτερος πολὺ²
ποῦ δὲν σκέπτεται νὰ δράσῃ
διὰ πόθους ἐθνικοὺς,
παρὰ μόνον νὰ κροτάσῃ
Ληξουραίους νησικοὺς.

Τὶ μὲ μέλει γιὰ τὴν Πόλι
καὶ γιὰ τὴν ἀγιὰ Σοφιᾶ
κι' δχι νᾶματ στ' Ἀργοστόλι
τοῦ Μαρκέτου συντροφιὰ,
ποῦ κι' αὐτὸς τὴν ἡρεμίαν τῆς ζωῆς ἐπιμυεῖ
καὶ γι' αὐτὸς οἱ συμπολῖται τὸν ἐψήφισαν γραμμὴ.

Δὲν μ' ἀρέσει νὰ μὲ τρόφη τοῦ πολέμου τὸ μεράκι.
Ο φαιδρὸς μ' ἀρέσει βίος
κι' ἐσυμφώνησα τελείως
μὲ τὰς σκέψεις τοῦ Γεράκη
ποῦ δὲ τόπος θέλει νᾶναι
ὅλο γέλια καὶ χαρές
κι' δχι σμπάρα ν' ἀρχινᾶνε
κι' οἱ ἐφέδροι νὰ τραβᾶνε
τόσες μαῦρες συφορές.

Ἐβαρέθηκα ν' ἀκούω τὰ πολεμικὰ συμβάντα.
Τὸ Μπαστᾶ ψηφάω πάντα
ποῦ ποτὲ του δὲν προτείνει σχέδια πολεμικὰ
παρὰ μόνον δὲ καύμένος στῆς Βουλῆς τὰς σινητήσεις
γιὰ τὰ ταχυδρομικὰ.

Διατὶ νὰ τρῶν τ' αὐτιά μου οἱ πολεμικοὶ τζιτζίκοι ;
Κι' ἄν μὲ βγάλουν ἐπὶ τέλους κι' ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη,
τὶ ἐστάθηκε μ' σύτὸ ;
Τὴ ζωὴ μου νὰ γλεντήσω
θέλω γὼ ἐνόσῳ ζήσω
κι' ἄν πεθάνω κάπου θαύρω λόγο χῶμα νὰ θαφτῶ !

Γ.—

Ἐλα τώρα φαυλοκράτη
καὶ τραγούδα μέτ' ἐμοῦ,
πλήρης νίκη ἐν τῷ Κράτει
ἄνευ συναγωνισμοῦ,
τῶν γεοργῶν τῆς σαπίλας καὶ τοῦ πρῶτην καθεστῶτος.
Μιλιάδης ἐξελέγη βουλευτὴς εὐσχήμων πρῶτος,
πλείστης γωνία συμπλέξεως εἰς τὸ τείχονδρο Νοτον.,
ἐκτελῶν θεραπείας τα σεντιματα μην.

ΔΙΚΤΥΩΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Εἰς στήγανα καὶ εἰς ημέρας
τῆς Βουλγαρικῆς φοβέρας
ποὺν τὰ πράμματα μας ἀδης,
πρῶτος εἰν' δὲ Μιλιάδης

νικηφόρος βουλευτής,
διαυμάσιος τῷ δόντι κατὰ πόδας δουλευτής
ποὺ νὰ τρέχῃ δὲν βαριέται σ' ὑπουργεία καὶ βουλᾶς
γιὰ τῶν φύλων τὰς ἀνάγκας τὰς μεγάλας καὶ πολλὰς.

Μιλιτάρη σὲ συγχαίρω γιὰ τὴ νίκη σου τὴ νέα
ἐν τῇ Σάμῃ καὶ Κραναίῃ.
Πανταχοῦ διατενέκες σου ἀπὸ ψήφους ἐπλημμύρει
καὶ τὰν ἔκαμες σαλάτα τὸν Κουτσό τὸν πακομοίον
πῶβροηκε τὴν εὐκαιρία ἐναντίο σου νὰ βγῆ
κι' ἔχασε μέσ' στὸ σουσοῦρο καὶ ποδάρι καὶ δαβδί.

Ἐν ἐκλογικῷ ἀγῶνι
πῶβγαιναν οἱ φίλοι μόνοι
καὶ κανένα δὲν ὑπῆρχε Βενιζελικὸ σπαθί,
πρῶτος εἰν' δι Μιλιτάρης κι' δι Μπαστᾶς ἀκολουθεῖ.
Ἐν ἀγῶνι καὶ ἐν πάλῃ
ποὺ δὲν ἥσαν οἱ μεγάλοι
νὰ μοιράζουνε σπερνά,
πάλιν δι Μπαστᾶς δι φίλοις τὴν ἐγλύττωσε φτηνά.
Πάλιν δι καλός μας Θάνος ἔναφεύγει εὐτυχής,
μι' ἀνεπαίσθητον ἔημίαν σχετικῶς τῆς ἐποχῆς.

Εἰς ἐκλογικοὺς ἀγῶνες
ποὺ φελοῦκες ἥσαν μόνες
κι' ὅχι στόλοι καὶ φριγάδες μ' ὑποβρύχια πυρά,
δι Ραυτόπουλος στὸ μάτσο τρίτος ἔρχεται σειρὰ.
Κι' ἄν στὴ Σαλονίκη μέσα
πᾶνε Τοῦρκοι μὲ τὴ φέσα
εἴτε ἀπιστοι Βουλγάροι, εἴτε κι' Αὐστρογερμανοὶ,
μᾶς ἀρκεῖ ποὺ θάχουν τώρα δουλευτὴ κι' οἱ Πλαρινοὶ
μὲ κυβέρνητοι δική τους ὅπτες ἄλλοτε ὁτιμῆνα,
κι' δποὺς Βούλγαρος κουτάει, πάει στὴν Ἄγια Θυμᾶ !

Γιὰ τὴ νίκη σου τὴ νέα σὲ συγχαίρω Νικολῆ.
Ἐχεις κύρος κοιματάρχου,
μὰ καὶ ζήτω τοῦ Δημάρχου
ποὺ σ' ἐνίσχυσε πολὺ.
Σφόδρα δι πατήσε τοῦ Δήμου
σ' ἀγαπάει Νικολῆ μου
καὶ σὲ θέλει δουλευτὴ
γιὰ νὰ συγχρατῇ τὸ κόμμα καὶ νὰ μὴ στραβοπατῇ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἀποχῶν,
δι τέταρτος ἐπιτυχῶν
Γεράκης Κωνσταντῖνος.
κι' ἦταν παιδὸς, μωρὲ Μαρῆ, νὰ δοξαστῇ κι' ἔκεινος
γιατὶ δὲν ἦτανε σωτὸν νὰ πάνε τόσοι ἄλλοι
κι' ὅχι αὐτὸς δι παλαιὸς ποὺ τὸν ἔανάγεις πάλι
κι' ἐν τῇ Βουλῇ ὠμήλησε ὑπὲρ ήμων πολλάκις
καὶ εἶδες κι' ἔκατάλαβες τὶ παναπῆ Γεράκης.

Νικητής καὶ τροπαιοῦχος ἐκλογῆς παραπαιούσης,
πέμπτος ἔλαχεν δι Πιέρος, ἀντιστάσεως μὴ οὕσης.
Ἐξουμίσου Λευτεράκη·
νὰ σὲ βλέπω δὲν μπορῶ !
Ζήτω, ζήτω τοῦ Πιεράκη
μὲ τὸ μοῦσι τὸ φαρδό.

Ἄφ' τοῦ Ληξουριοῦ τὴ χώρα
δι Πιεράκης βγαίνει τώρα
στὴ Βουλὴ νὰ κελαΐδῇ.
Μωρὲ ποῦν δι Γιωργαντάρας τὸ διάδοχο νὰ γδῆ !
Συμφορεὶς κι' ἄν μᾶς πλακώνουν
ἐν πολεμικῇ βοῇ,
γιὰ τὸν Πιέρο ξεσπαθώνουν
οἱ μεγάθυμοι,
κι' ὁμαδόν τοὺς πῆρε ὅλους Ανωὴ καὶ Κατωὴ
Οἴα ψήφων εὐτυχία
καὶ ἀπρόσπτα λαχεῖα

ποὺ μᾶς ἔπεσαν ἐφέτος.
Ἐπιτος δι παλιγός μας φίλος δι Γιωργάκης δι Μαρκέτος.
Ἀθιορύβως καὶ κρυφίως
βγῆκε δουλευτὴς νυμφίος
ἐν τῷ μέσῳ τῆς γυντός,
χάριν ποὺ τὸ Βενιζέλο δὲν ἔχώνευε κι' αὐτός.

Κι' ἐν τοῖς ἐνεστῶσι χρόνοις
τῶν κλαυθμῶν καὶ ὁδυρμῶν,
ἀνασταίνετ δι Βοιώνης
ἀντιπρόσωπος ἡμῶν.
Ἐξυπνήσανε στὴν Ἀσσο τὰ τραγιὰ του τὰ πιστὰ
καὶ τὰ γένια τοῦ Γιαννάκη ἔαναφέρονταν μπροστά.
Ἀναστήθηκε δι Βοιώνης κι' ἀπὸ κεῖθε κι' ἀπὸ δῶ.
Ὑπομείνωμεν τὸ τραῦμα·
ἄλλα κι' ἔνα τέτοιο θαῦμα
δὲν ἔπιστενα νὰ γδῶ !

Αὐτὸν λοιπὸν τοὺς δουλευτὰς, Μαρῆ, θ' ἀναγνωρίζεις.
Ἀπὸ κουκάλη τὴν ἔχασε καὶ πάλιν δι Παΐζης.
Γένονται, τόσοι παλαιοὶ καὶ γέρω - χαλασμένοι,
καὶ τέλος πάντων δὲν μπορεῖ κι' ἔνας Θιακός νὰ γένη !
Γιὰ τὸ Δεστούνη ἔλεγα πῶς θᾶναι στὸ κορδόνι.
Μωρὸ δὲν ἐγλύττωσε κανεὶς τὰ νύχια τοῦ Βοιώνη.
Θαυμάζω νὰ σοῦ φαίνεται πῶς δι λαὸς γνωρίζει
ποῖον δρείλει νὰ τιμᾶ καὶ ποῖον νὰ μανωλίζῃ !
Κάθε τραϊ καὶ πρόβατο μαζώνεται στὴ στάνη
κι' δι τοῦ πῆ δι μπιστικὸς, τυφλῶς ἔκεινο κάνει.

Μέσ' στὸ σκοτάδι τὸ βαθὺ^{ποῦχαν} οἱ ἔξη συνδεθῆ,
μποροῦσε ἄλλως νὰ σωθῆ ;
Καὶ μολονότι ἀγαθὴ
ἡ φήμη ἐπεκράτει,
περὶ τοῦ Ξενοκράτη,
στὴ Σάμο καὶ στὴν Πύλαρο τὶ ἔπαθε τὴ εῖδες,
καὶ κοίμα στὰ ξορκίσματα πώκαναν^η δι μαμῆδες,
Λόγῳ τυφλοῦ τοπικισμοῦ
καὶ θῦμα τοῦ συνδυασμοῦ
πάει κι' δι Παξινόπουλος ποῦντε μεγάλο ζεῦμα.
Τὸν ἔφαγαν οἱ Σαμικοὶ,
καὶ κλίνας ἐν τῇ Κλινικῇ
παρέδωκε τὸ πνεῦμα !

Ἐκεῖνος δι συνδυασμὸς
γιὰ δλοὺς ήτανε ψημίδης
κι' ἔτσι καὶ τὸ Λαμπάτο
τὸν ἔκαμαν τὸν ἀνθρωπὸν κι' εὑρέθηκε στὸν πάτο.
Καὶ κοίμα τώρα σὲ στιγμὴ
ποῦν^η ἀκρειβὸ καὶ τὸ ψωμό^η
καὶ λύσσα κι' δι πατάτες
νὰ μὴν πιτύχῃ δουλευτὴς νὰ σώσῃ τοὺς Θηγιάτες.

Γ.— Καὶ δι Μαριάτος ἔχασε μέσ' στὸ σκοτάδι τ' ἄστρα
κι' δι διαμαστύρια τοῦ ἐκόλλησε στὴν Πάστρα
καὶ παρακεῖ δὲν μπόρεσε νὰ προχωρήσῃ ἄλλο.
Μὰ τοῦ δετόρου τῷ πρεπεῖ δεντούζες νὰν τοῦ βάλω
ποὺ δόντας Βενιζελικός, ἔβγηκε μὲ τ' ἄστεῖα
νὰ μετρηθῆ μονάχος του μὲ τὴ φαυλοκρατία.

Γ.— Τρίτος λοιπὸν ἐπιλαχῶν ἔρχετ δι Ξενοκράτης
κι' ἀκόμα πὴ δι βαθύτερα εὑρέθη δι Σωκράτης.
Ἄλλα κι' αὐτὸς δι Μεταξᾶς μὲ τὰ γεωγικὰ του,
ἔβούλιαξε στὰ Κάκαβα κι' ἀκόμα παρακάτου.
Στοὺς γεωγοὺς είλε στοργὴ^η
καὶ ἀκριβῶς οἱ γεωγοὶ^η
τὸν ἔθαψαν τὸν φίλον,
ὑπὸ σωρὸν παμιέγιστον ξηρῶν ἀμπελοφύλλων.

Καὶ καταλειπέται δι εἰρήνη^η τὸν ἔπαιδην φυγατη^η,
έτεθη δι αρχίατος Βλησμᾶς δι ἕξ Ιωάννης,
Άλλο δι τοῦ ιερού Μητρού Καρδιναλίας^η,
ἔπηρε ψήφους ἀκοετοὺς κι' ἔκεινος κατὰ λάθος
δημοσίευσε τὸν Καρδιναλία^η ποὺ τὸν πάλια
σηκώνονται καὶ γίνονται τοῦ τόπου μας κεφάλια !

